ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

215ον

"Οση δήποτε τελεία καὶ ἄν ἦτο ἡ ὑπόκρισις τῆς Χατηγιέ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀπατήσῃ τὸν Φουάτ, ὁ ὁποῖος μὲ τὰ ἴδια του μάτια εἶχεν ἴδει τὸν ἐραστήν της εἰσερχόμενον εἰς τὴν οἰκίαν του.

Καὶ διὰ νοῦτο, ὁλονὲν ἐξαγριούμενος ἀπὸ τὴν στάσιν ἐκείνην τῆς συζύγου του, τὴν ἤρπασεν ἀπὸ τῆς χειρός, τὴν ἔσεισε βιαίως καὶ τὴν ἠρώτησε.

—Χατηγιέ! Μῖλα σοῦ λέω. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐραστής σου;

—Μὰ δὲν τὸν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπο... Ἀὲν καταλαβαίνω τί μοῦ λές! ἐπαναλέσθεν ἐξαλλοθυθοῦσα νὰ ἀρνῆται ἡ Χατηγιέ.

Ὁ Φουὰτ ἐνόμισεν ὅτι περιπαίζετο.

Ἐσυγηράσισε τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ νὰ διαφύγουν ἠρνοῦντο καὶ οἱ δύο ὅτι ὁ πρὸ αὐτοῦ ἰστάμενος ἄνθρωπος ἦτο ὁ ἀπιμᾶς αὐτόν.

Καὶ ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ φονεύσῃ τὸν θύμον χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ τοῦ ἰσχυρισμοῦς της, εἰ ὁποῖα κατέπιπτον τὴν σιγυμὴν πὸὺ δὲν ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὴν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο παρουσίαν του.

Ὁ θύμος ὅμως ἠνόησε τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτάς σοῦ Φουάτ.

Καὶ ἔλέπων ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σωθῇ ἔἀν συνεπλέκετο μὲ τοὺς ὑπηρέτάς του καὶ μὴ θέλων νὰ πλήρώσῃ αὐτὸς ἀντ' ἄλλου, ἀποφασίζων δὲ ν' ἀποκαλύφῃ τὰ πάντα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν χανούμισαν, ἀφοῦ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ φονευθῇ, πρόεδῃ, πρὸς τὸν Φουὰτ καὶ τοῦ εἶπε.

—Ἐξοχώτατε, θλέπω πὼς μὲ νομίζεις ἐμένα ἀχαρηπαικὸ τῆς χανούμ.

—Καὶ εἶσαι, ἄτιμε! ἐθρυχήθη ἐκεῖνος.

—"Οχι, ἐξοχώτατε. Δὲν εἶμαι μὴ μὲ θρίζῃς.

—Τολμᾶς, μωρέ, ἐθόγσεν ὁ Φουάτ, τολμᾶς νὰ σρῆσαι, ἀφοῦ ἐγώ, μὲ τὰ ἴδιά μου τὰ μάτια σὲ εἶδα νὰ μπαίνῃς σὸ σηῆτί μου!

—Εἶδες κάποιον νὰ μπαίνῃ...

Ἐρμένα ὄχι.

—"Ἀλλος δὲν εἶναι ἐδῶ.

—Ἐδῶ ὄχι...

—Ποῦ εἶνε λοιπόν;

Ὁ Θύμος ἐστράφη πρὸς τὴν ἡμάνοικτον θύραν τὴν ὁδηγοῦσαν πρὸς τὴν ὑπόγεωνα καὶ εἶπε:

"Εκεῖ μέσα.

Ὁ Φουὰτ τὸν ἐκύτταξεν ἐκπληκτος.

—Μ' ἐμένα νὰ παίζῃς θέλεις; ἠρώτησε.

—Ἀὲν παῖζω ἐξοχώτατε. Λέω τὴν ἀλήθεια.

—Εἶνε ἄνθρωπος λοιπὸν ἐκεῖ μέσα;

—Ναί,

—Πῶς θρέθηκες ἐκεῖ!

—Εἶνε μυστήριο αὐτὸ ἐξοχώτατε, ποῦ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ. Κακὸ ἐσένα δὲν θρῆκα νὰ σοῦ κάνω... Μ' μ' ἐρωτᾶς λοιπόν, ἀλλὰ ἔμπα μέσα καὶ θὰ θρῇς ἐκεῖνον ποῦ ζητᾶς.

Ὁ Φουὰτ ὑπέθεσεν ὅτι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζεν ὡς ἐραστὴν τῆς συζύγου του, ἤθελε νὰ τὸν ἀπατήσῃ καὶ νὰ τὸν θλέψῃ νὰ ἐσεθῆθῃ μέσα εἰς τὴν κρύπτην διὰ νὰ εὕρῃ τὸν καιρὸν νὰ φύγῃ.

Ἐν τούτοις ἀπεφάσισε νὰ ἐρευνήσῃ μέσα εἰς τὴν ὑπόγεωνον, θέλων νὰ θεβαιωθῇ ὅτι δὲν θὰ ἐφύνευεν ἀθῶον, ὅταν θὰ ἐξεθικεῖτο τὴν τιμήν του.

—Δέστε τον! διέταξε τότε τοὺς ὑπηρέτας του.

Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς διαταγῆς ἐκείνης ὁ θύμος ἀνεπήδησε.

"Ἐνα τέτοιον ἐξευτελισμὸν δὲν θὰ ἠφέτονε. Θὰ ἐπροτίμα μυριάκις νὰ φονευθῇ, βέλλ' ὄχι καὶ νὰ ὑποστῇ τοιοῦτον ἐξευτελισμόν, τοῦ νὰ δεθῇ ἔβς ὁ ἀναγδρόσερος τῶν κακούργων.

Καὶ ὑπὸ τῆς ὀργῆς του, τυφλομένος καὶ ἀποφασίζων τώρα νὰ φονευθῇ, ὑποθοχώρησε καὶ ἔφερε τὴν χεῖρα του εἰς τὸ πιστόλι του.

Ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἐπρόφθασε νὰ κάμῃ.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ Συνέχεια

Ὁ στίχος μας

ΣΤΑΣΟΥ

«Ναί» πεισμωμένη μ' εἶπε
—τὴν κλωστὴ κόφτω μὲ σένα.
Καὶ νὰ τῆς δώσω πίσω μοῦ ζητεῖ τὰ χαρισμένα.

□□□

—Τὰ γράμματά σου νὰ καὶ τὰ [μαλλιά
ποὺ φεύγεις; στάσου στάσου νὰ πάρῃς, ἄσπρη μυγδα- [λιά
καὶ τὰ φιλιά σου.

Α. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

ΠΝΕΥΜΑ

Σὲ τιμῆμα.

—Πιάσατε κύριε ἀσυμόμε ἔναν ἄνθρωπο τελείως ἀθῶο καὶ ἀνεύθυνο γιὰ τὴν διάρρηξη ποὺ ἔγινε. Καὶ ἀπόδειξη ὅτι ἐγὼ τὴν ἴδια ὥρα ἤμουν μὲ φίλους σ' ἄλλη «ἐδουλειά».

—Τί κάνατε;

—Ἀνεύγαμε ἐκείνη τὴν ὥρα ἔνα πανσοπωλεῖο!

■

Οἱ δύο σύζυγοι μαλώνουν:

Ἐκεῖνος. Πῶς δὲν θρέθηκε κανένας θλάκας γιὰ σοῦ ἀρέσῃ πρὶν πανσρευτοῦμε!

Ἐκεῖνη.—Θρέθηκε...

Ἐκεῖνος.—Καὶ γιατί δὲν τὸν πῆρες;

Ἐκεῖνη.—Πῶς, τὸν πῆρα! Ἠσουν ἐσύ!..

■

Ἡ μεσόκοπη κ' ἄσχημη δεσποινίς Μαρία εἶνε ὑπηρέτρια παλιᾶ στὴν οἰκογένεια Καρμιρδίου.

Μιὰ μέρα ὁ κύριός της ἀσεεωυόμενος τῆς λέγει:

—Ἄν θρῆς κανένα ποὺ νὰ σὲ θέλῃ θὰ σοῦ δώσω 2000 δραχμὲς προῖκα.

Ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἡ Μαρία παρουσίασε στὸν κυριό της τὸν μνηστῆρα της. Ἕνα καρδουνιάρη σκιρτὸ καὶ ἀπαίσιο.

—Μὰ δὲν μποροῦσες νὰ θρῆς κανένα καλύτερο Μαρία;

—Θὰ μποροῦσα κύριε... Μὰ μὲ 2000 δρ. στὸ σημερινὸ καιρὸ...

■

Ἐπειδὴ πέθανε.

—Μαμὰ πέθανε ὁ Χριστὸς ἢ ἀκόμη;

—Ναί. Γιατί ρωτᾶς;

—Γιατί πρὸ ὀλίγου πῆρα κρυτὰ τὰ γλυκὰ τῆς Τέρκας κ' ἐπειδὴ πέθανε οὔτε μὲ εἶδε οὔτε θὰ μὲ τιμωρήσῃ.

Ὁμιρόσιχα

Χορεὶ ἀναγγέλλονται καθημερινῶς καὶ περισσότερα.

—Σὲ θέατρο, σὲ χορωδιοδασκαλεῖα, σὲ ἀεθουσες καφενεῖων καὶ κέντρων καὶ γενικὰ παντοῦ ὅπου βρίσκεται κλειστὸς χῶρος, πρόθυμος νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς Τέρψεως.

—Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ἀναγγέλεται ὁσὸ τὰ δοῦῃ ὁ χορὸς τοῦ ὁμίλου 'Αντωφαιρίσεως.

—Τὰ τόν ὁποῖον ἔχουν διατεθῆ ἀρκετὰ εἰσιτήρια.

—Χορὸς λαγεῖα καὶ ἐνοχλήσεις τῶν μεταμεσονυκτίων ὡρῶν.

—Προετοιμάζεται μάλιστα καθὼς λέγεται καὶ μιὰ ἐκπληξῆ ποὺ θὰ...ἐκπλήξῃ.

—Χλώμιασε πάλι ὁ ἥλιος στὰ πρῶτα προχθεσινὰ σύννεφεατοῦ νότου καὶ ἔσπευσε χθὲς νὰ ἀποκουθῇ κάτω ἀπὸ τὴ σκυθρωπὴ ἐπιδολὴ τῆς.

—Ἔτσι ἐγημερόσασμε χθὲς καιτρεῖς καὶ δουρκαμένα.

—Ἐνῷ πάσοτε ἀπὸ δραδὺς δὲν μαρτύφαγε τὴ καιρικὴ μεταδολή.

—Τὸ μεσημέρι μόνο κάποιες ἀσθενικὲς ἀναλαμπὲς καὶ πάλι τὸ ἴδιο μουντὸ καὶ ἀπειλητικὸ περιδάλλον.

—Ὁ Παπρινὸς οὐρανὸς δρῆκε τὴ μορφὴ του καὶ οἱ Παπρινοὶ...τὸ μπολὲ τους μὲ τὶς καιρικὲς ἀκατασταστίες.

—Τὸ κρῦο ἐξ ἀλλου ξέχασε φαίνεται τὸ καθήκον του.

—Ἡ μαλλοῦ δὲι πλησιάζει κ' ἡ ἔποχὴ ποὺ δὲν θὰ μπορεῖ νὰ μᾶς ἀπειλῇ τὴν πλέον.

—Ἀλλοίμονο κ' ἐν ἐπαναλάδῃ τὸ πείραμα τῶν πρώτων Νοεμδριανῶν νυχτιῶν.

—Ἐκεῖνος τὴ σεῖς θλάλασσες κατάνυγσαν τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας.

—Ὅπου ὑπόρχει ἀκτή, ἡ συζήτησι γίνεται σχεσικὴ μὲ τὰ σημειωθέντα ναυάγια.

—Μὰ δὲν μποροῦσες νὰ δρῆς κανένα καλύτερο Μαρία;

—Θὰ μποροῦσα κύριε... Μὰ μὲ 2000 δρ. στὸ σημερινὸ καιρὸ...

■

Ἐπειδὴ πέθανε.

—Μαμὰ πέθανε ὁ Χριστὸς ἢ ἀκόμη;

—Ναί. Γιατί ρωτᾶς;

—Γιατί πρὸ ὀλίγου πῆρα κρυτὰ τὰ γλυκὰ τῆς Τέρκας κ' ἐπειδὴ πέθανε οὔτε μὲ εἶδε οὔτε θὰ μὲ τιμωρήσῃ.

Ὑγιεινὴ

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Ἡ περίοδος τῶν κρύων δὲν εἶνε ἀνθυγιεινή. Καὶ εἰς τὰ πλέον ψυχρὰ κλίματα ὑγιαίνει κανεὶς τόσον καλά, συχνὰ μάλιστα πολὺ καλλίτερα παρὰ εἰς τὰ θερμὰ κλίματα. Τὸ παν ἐγκειται εἰς τὸ νὰ ρυθμίζωμεν τὴν ὑγείαν μας ἐπὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ περιδάλλοντος. Ἡ περίοδος τῶν κρύων εἶνε ἀναγκαία κάθε χρόνον διὰ τὴν γενικὴν ἰσορροπίαν. Καταστρέφει πληθύραν σπόρων καὶ νυμφῶν αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν τὰς ἐσοδείας. Τὸ κρὸ σκοτώνει ἢ περιορίζει εἰς ἀπραξίαν πολλὰ μικρόβια τὰ ὁποῖα τὸ κοιλοτρι μολύνουν τὰς πεπτικὰς μας ὁδοὺς καὶ διαταράσσουν τὴν γενικὴν μας θρέψιν.

Ἡ ὑγιεινὴ τοῦ χειμῶνος συνίσταται εἰς τὸ νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὸ κρύο, νὰ ἀκολουθῶμεν θέλεται καταλλήλον δὶα τὴν ἐπόχην καὶ νὰ μὴ μουδιάζωμεν ἀπὸ ἔλλειψιν ἀσκήσεως.

Διὰ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τὸ κρύο εἰς δύο ζωήματα θὰ συγκεντρώνεται ἡ προσοχή μας: εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς ἐνδυμασίας μας καὶ εἰς τὴν θέρμανσιν τῆς κατοικίας μας.

Τὰ πρόσωπα, ποὺ καυχῶνται ὅτι δὲν αἰσθάνονται ποτὲ τὸ κρύο, δὲν ἀξίζουν συγχαρητήρια, τοὐναντίον: εἶς τοὺς γέρους, ἢ ξηρότης τοῦ ρυθμιδωμένου δέρματος τοῦ ἔχει ἀμδλύνει γενικῶς τὴν αἰσθηκικότητα τῶν θηλῶν των. Οἱ πολὺ εὐαίσθητοι εἰς τὸ κρύο σκεπαζόμενοι πολὺ ἢ κακῶς δταν δὲν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐκτίθενται εἰς συνάχια.

Μὴ ζεσσαίνεται τὰ σπίτια σας ὑπερδολικά. Εἶναι περιττὸν νὰ ἔχετε φωτιὰ εἰς τὴν κρεδδατοκάμαρά σας. Μόνον εἰς ἐποχὰς μὲ πολὺ δυνατὸ κρύο ἢ καὶ ἐπὶ ἀσθενείας θὰ ἐπιτρέπεται ἡ θέρμανσις εἰς τὴν κρεδδατοκάμαρα. Τὸ κτλίτερο εἶνε νὰ ἔχετε σκεπάσματα ζεσσὰ καὶ νὰ φορᾶτε μάλλινα.

Πρέπει ἐπίσης ὁ ἀὴρ νὰ μὴ εἶνε πολὺ ξηρός. πρᾶμα τὸ ὁποῖον συμδαίνει συχνὰ μὲ τὴν κεντρικὴν θέρμανσιν.

Ἡ ἀκτροφὴ θὰ ρυθμίζεται ἀπὸ ἐπόχης ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς. Θὰ φορῶ τζωμεν διὰ τὴν κεντρικὴν θέρμανσιν τοῦ σώματός μας ἐξασφαλίζοντας θερμομονάδας. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐκλέγωμεν τροφὰς μὲ δψηλὴν θερμομονάδικὴν ἀπόδοσιν, ἐν πρώτοις τὰ λίπη, ἔπειτα τὰ ἀμυλώδη καὶ τὸ σάκχαρον. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὸ κοέας δὲν ἔχει τὴν ἀξίαν τῶν τροφῶν αὐτῶν, ἀλλὰ παραμένει χρήσιμον διὰ νὰ διατηρῇ τὴν πίεσιν τοῦ αἱματος εἰς καλὸν ἐπίπεδον πρᾶμα τὸ ὁποῖον ἐπιτυχάνει κατὰ τοσοῦτον καλλίτερα δσον εἶνε ἐλιγώτερο ψημένον.

Ἠμπροῦμεν νὰ τρώγωμεν τὸν χειμῶνα ἀπὸ δλα, ἀρκεῖ αἱ πεπτικαί μας ὁδοὶ νὰ εὑρίσκωνται εἰς καλὴν κατάστασιν. Ἡ δίαιτα εἶναι πολὺ ὀλιγώτερον αὐστηρὰ τὸν χειμῶνα παρὰ κατὰ τὰς ζέσσας τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἄλλως τε ἡ φύσις μᾶς δοηθεῖ καὶ μᾶς ἐξασφαλίζει πέψεις καλλίτερας τὸν χειμῶνα παρὰ τὸ καλοκαίρι. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ κάμνωμε κατάχρησιν. Τὰ φρούτα εἶνε ὠφέλιμα, δπως εἰς κάθε ἐποχήν, διὰ νὰ μᾶς προσφέρουν διταμίνας καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ἐντέρων. Καὶ ἀπὸ ἀπόψεως πιτήνης, τὸ προτσκάλι εἶναι πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ τὰ περισσότερα φρούτα.

Τὸ οἰνόπνευμα εἶναι περιττὸν καὶ ἀνωφελές. Ἀνεὶ νὰ ζεσταίνῃ δπως φαίνεται—ἐπειδὴ ἡ ζέσση ποὺ αἰσθανόμεθα εἰς τὸν λαιμὸ καὶ κατὶ στομάχι εἶναι ἀποτέλεσμα τοπικῆς ἐρεθιστικῆς ἐπιδράσεως—κρύωνει. Ἀφοῦ ἀνυψώσῃ προσωρινὰ τὴν πίεσιν τοῦ αἱματος, τὴν ἀφήνει ἔπειτα νὰ πέσῃ πειὸ χαμηλά: αὐξάνει τὴν συγκολλητικὴν δύναμιν τοῦ αἱματος, δυσκολεύει ἄρα τὴν τριχοειδῆ κυκλοφορίαν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΕΤΑΓΙΕΡ

ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΛΕΠΡΩΝ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΟΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

26ον

—Μὰ ἔτσι εἴχαμε σκεφθῆ νὰ κάνουμε.

—Λαμπρά. Ἐλπίζω ἔτσι νὰ ἐπιτύχουμε. Ἀφῦο θὰ μελετήσουμε τὰ γεγονότα τὸ καθ' ἕνα μὲ τὴ σειρά τοῦ.

Ὁ Νορτιὲ ὑδήγησε τὸν ντεκτιβ στὸ πάτωμα ἐκεῖ τοῦ ἔδειξε τὸ δωμάτιο ποὺ ἐπολμᾶσαν γι' αὐτόν. Ἐπειτα ξαγανατέθηκε νὰ συναντήσῃ τὴ θεία του.

—Τί ἐντύπωσῃ σοῦκαμε; τὸν ρώτησε ἀμέσως ἐκείνη.

—Πολὺ μέτρια στὴν ἀρχή· καλύτερη δμως ὕστερα δταν μιλήσαμε. Ὁ κ. Λόρτκ φαντάζομαι νὰ ἐπέστρεψε κ' αὐτὸς ἀπόψε. Μοῦ φαίνεται περίεργο πῶς δὲν ἤρθεν ἀκόμη· ἀ μᾶς ἔδῃ. Βγῆκε ὡς ἔξω καὶ εἶδε φῶς στὸ ἰσόγειο τοῦ πλατινοῦ σπιτιοῦ: «ὁ Λόρτκ γύρισε χωρὶς ἄλλο, ἐσκέφθῃ, μὴ φοδᾶται μήπως μᾶς ἐνοχλήσῃ τέτοια ὥρα». Βγῆκε στὸ δρόμο κλείνοντας ἀθόρυδα τὴν σιδερένια ἐξώπορτα κ' ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ δρόμο. Δὲν ὑπῆρχε ψυχὴ ζωντανὴ γύρω· ἔπλησίασε στὴν ἔπαυλι τοῦ Λόρτκ καὶ χτύπησε. Πέρασε ἀρκετὴ ὥρα ὡς ὅτου νὰ ἀνοίξῃ ἡ πόρτα. Ὁ Λόρτκ μὲ μιὰ φωνὴ θυμωμένη ρώτησε.

—Ποιὸς εἶναι;

—Ὁ κ. Νορτιέ.

—Ἡ φωνὴ ἔγινε τώρα πιὸ ἤμερη.

—Α! λαμπρά. Περάσατε κ. Νορτιέ. Ἤθρα πρᾶγε εἶναι ἀνοιχτή.

Πραγματικὰ ἡ ἐξώπορτα δὲν ἦταν κλεισμένη, κ' αὐτὸ ἔκανε ἐντύπωσι στὸν Νορτιὲ καθὼς καὶ τὸ ὅτι ὁ Λόρτκ τὸν περίμενε σοῦν ἐξοδο τοῦ σπιτι 0. Ἐπροχώρησαν μέσα στὴν ἔπαυλι σ' ἕνα μικρὸ δωμάτιο ποὺ ἦταν ἐπιπλωμένο σάν γραφεῖο. Ὁ Λόρτκ ἔδειξε ἕνα κάθισμα στὸν Πατρίκιο, ἐνῷ ἐκεῖνος ἔμεινε ὄρθιος ἀνέκηρυ του κοντὰ στὴν πόρτα τοῦ γραφείου πὸὺ τὴν ἔκλεισε ἀμέσως μόλις μπῆκαν.

—Ἤθελα νἀρθω ἀμέσως νὰ σὰς δῶ μόλις γύρισα, μὰ φοδώμουν πὼς ἡ ὥρα ἦταν ἀκατάλληλη.

Ὁ Νορτιὲ παρετήρησε πὼς τὸ πρόσωπο τοῦ συνομιλητοῦ του ἦταν ἐξαιρετικὰ κουρασμένο καὶ φαίνόταν ὑπερδολικὰ ἀνήσυχος.

—Μπῆκα πρῶτα ἐδῶ γιὰ ν' ἀφήσω τὴ δαλίζτζ μου καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἔκλεισα τὴν ἐξώπορτα, σκεπτόμενος ἀμέσως νὰ ξαναθῶ. Ἀλλά.. ἐχαμήλωσε τὴ φωνή του γιὰ μιὰ σιγμή, διστάζοντας νὰ προχωρήσῃ. Μὰ ξαφνικὰ ἐξῆκολούθησε στὸν ἴδιο τόνο:

—Μιὰ ἐπείγουσα ἐργασία μὲ πείρμενε.

Ἔθεσε μὲ τὸ δλέμμα του στὸν Νορτιὲ κάποια γράμματα ποὺ ὑπῆρχαν ἀπάνω στὸ γραφεῖο του καὶ τοῦ εἶπε πάλι σιγανά:

—Δὲν εἴμαστε μόνοι μας ἐδῶ μέσα. Ἔχω πεποίθηση γι' αὐτό.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Λόρτκ ἦταν ἐντελῶς ἀλλαγμένα ἀπὸ τὸ τρόμο ποὺ φανόταν πὼς τὸν εἶχε κυριεύσει ἔξαφνα. Ὁ Νορτιὲ τὸν κύτταξε χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ καταλάδῃ τί τοῦ συνέδαινε.

Ὁ Λόρτκ κυττάζοντας τὴν πόρτα ποὺ δρισκόταν πλάϊ του εἶπε:

—Ὅταν σὰς ἄκουσα νὰ χτυπᾶτε, ἐδίσταζα νὰ δγῶ ἀπ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο. Φ.δδμουνα πὼς μοῦσταγιαν κάποια παγίδα.

—Μὰ γιατί;ρώτησε ὁ Νορτιὲ πὸὺ ἄρχισε τώρα νὰ τὸν κυριεύῃ κ' αὐτὸν ἡ συγκίνησις τοῦ συνομιλητοῦ του.

—Ὁ Λόρτκ κάθησε πλάϊ του.

—Καὶ δμως εἶχα ὑποσχεθῆ στὸν ἑαυτό μου νὰ μὴν ξανάρθω πιὰ δράδυ ἐδῶ μέσα. Μὰ μήπως ἦταν ἀργά; Μόλις ἄρχισε νὰ σκοτεινιάζῃ. Ἄνειξε τὴν πόρτα καὶ μπῆκα κατ' εὐθεῖαν ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ γραφεῖον ποὺ δρισκόμαστε τώρα καὶ ἀκούμπησα τὴ δαλίζτζα μου πάνω σ' αὐτὸ τὸ τραπέζι, δ-που καθώ; δλέπατε δρίσκεται ἀκόμα. Ὕστερε ξαναδγῆκα στὸ διάδρομο καὶ εἴδαχτότε πὼς; ἡ τραπεζαρία ἦταν φωτισμένη. Καὶ δμως πρὸ δύο λεπτῶν πὸὺ μπῆκα δὲν εἶχε φῶς. Μὲ καταλαδαίνετε.

—Μὰ ἴσως φεύγοντας εἴχατε ξεχάσει τὸ φῶς ἀναμμένο καὶ δὲν τὸ προσέξατε δταν ἤρθατε.

—Ἀδύνατον! Γιὰ σκεφθῆτε! Τὸ παράθυρο τῆς τραπεζαρίας δὲν ἦταν κλειστό. Ἀγ εἶχε φῶς, θὰ πέδλεπα ἀμέσως μόλις ἔμπαινα στὸν κῆπο.

—Ἔχετε δίκηο. Γιατί κ' ἔγὼ εἶδα πὼς θὰ εἴχατε ἐπιστρέψει.

—Λοιπόν, κάτσε σὰς ἔλεγα, ἐγὼ πρωτομπῆκα στὸ γραφεῖο αὐτό. Συνεπῶς τὸ φῶς τῆς τραπεζαρίας δὲν μπορεῖ παρὰ ν' ἀναψῇ λίγα δευτερόλεπτα πρὶν ἔγὼ σταθῶ ἀπέναντι καὶ τὸ ἴδιο. Τώρα σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ παρακολουθήσετε προσεκτικά. Ἡ τραπεζαρία μου ἔχει δυὸ πόρτες, μιὰ ποὺ ἀνοίγει στὸ διάδρομο τῆς εἰσόδου καὶ μιὰν ἄλλη πρὸς στὴ γαλαρία, ποὺ δρίσκεται ἡ σκάλα τοῦ πρώτου πατώματος. Ἀπὸ κείνη λοιπὸν τὴν πόρτα πὼς ἦταν μισανοιγμένη ἔβλεπα τὸ φωτισμένο δωμάτιο. Ἐπλησίασα χωρὶς θόρυδο καὶ μπρεσαν' ν' ἀντιληφθῶ πὼς κανένας δὲν δρίσκοταν κατὰ τὰ φαινόμενα μέσα στὴν τραπεζαρία. Ἔν πάσῃ περιπτώσει μιὰ γυναῖκα τὴς κάμαρας μου ἤταν κρυμμένη ἀπὸ τὸ μπουφέ. "Ὅσ ρωξα μὲ κάθε προφύλαξη τὴν πόρτα καὶ εἶδα τότε πὼς πραγματικὰ κανένας δὲν δρισκόταν ἐκεῖ μέσα καὶ πὼς ἡ πόρτα τοῦ διαδρόμου τῆς εἰσόδου ἦταν κλειστή. Λίγὸς λεπτὸν μπόρεσε πρὶν ἀπὸ λίγα δευτερόλεπτα ν' ἀναψῇ ἐκεῖ μέσα ν' ἀνάψῃ τὸ φῶς καὶ νὰ ξαναδῆ χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθῆ;

Ἐσώπασε γιὰ μιὰ σιγμὴ καὶ παρηκολούθησε μὲ τὸ δλέμμα τοῦ τὸ πόμαλὸ τῆς πόρτας τοῦ γραφεῖου. Ὕστερα ἐξηκολούθησε:

—Ὀφεῖλω νὰ σὰς ὁμολογήσω πὼς γιὰ ἡ πρώτη ἴσως φορὰ στὴ ζωή μου φοδήθηκα ἐκείνη τὴ στιγμή. Μοῦ ἐγεννήθῃ ἡ ἰδέα, μᾶλλον ἡ πεποίθησις, σὰς τὸ εἶχα ἀλλωστε πῆ, πὼς; καὶ τὸ δικό μου σπίτι ἐδέχθῃ τὴν ἐπίκεψῃ ἀγνώστων σοῦς δέκα μῆνες πὼς πέρασαν ἀπὸ τὴν περασμένη κολκαρινὴ σειζόν. Νὰ δμως τώρα πὼς λείπω μονάχα γιὰ δύδεκα ὧρες καὶ στὴν ἐπιστροφή μου δλέπω νὰ συμδαίνουν ἐδῶ μέσα πράγματα ἀνεξήγητα.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

Θεάματα

«ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ» Τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα μέγας χορὸς παίδων καὶ ἐφήβων (μετεμψυχωσιῶν καὶ μή) ἀπὸ τῆς 5.30—9 μ. μ. ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ σωματείου «Φίλοπτωχος Ἕνωσις Πατρῶν».

Τὰ θεωρεῖα διατίθενται.

ΝΤΕΑΛ. Σήμερον ἀρχεῖ πρὸς ἀνάπαυσιν τοῦ προσωπικοῦ.

ΠΑΝΘΕΟΝ (αἴθουσα). Σήμερον ἡ οὐγγαρέζικη ταινία «Μόνο γιὰ μιὰ νύχτα» ρωσσικῆς ὑποθέσεως.

ΠΑΝΘΕΟΝ (παράτσα). Σήμερον ὁ χορὸς τῆς παιδικῆς ἑξοχῆς «Ἐλπίς».

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ Κατάστημα Ὀπτικῶν εἴδων Σάββα Κρικῶρ μετεφέρθη εἰς τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος 155 ἐναντι Τμήματος Μεταγωγῶν.

Πολοῦνται δύο νεροτεπόζια χωρητικότητος ἄνω τῶν 750 ὀκάδων ἔκαστον ἐν ἄριστη καταστάσει εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρὰ τὸ φανοποιεῖον Μπονέλλη. Στενὸ Ραδινοῦ Ἐναντι ἀρσακείου.

Ἐνοικιάζεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καναρὴ ἀριθ. 4 ἀνώγειος οἰκία, συγκειμένη ἐκ 5 δωματίων καὶ σοφίτας ἐκ 4 ὀς καὶ ἡλεκτρικοτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν χρειοδῶν. Ἐνοίκιον λογικόν. Πληροφορίαι Ἀγ. Ἀνδρέου 161.

Ἐνοικιάζεται ἐν Λίγῳ μαγαζεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Ἅγιου Ἀνδρέου κατάλληλον δι' ὁιανδήποτε ἐπιχείρησιν καὶ δι' Ἀποθήκην. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Σ. Ι. Μεντζελοπούλου Λίγιον.

Ἐνοικιάζεται ἀνώγειος οἰκία μετὰ 5 δωματίων κουζίνας καὶ δλων τῶν χρειοδῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λεωφόρος Γούναρη 159. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἄνω οἰκίᾳ. Μεσίται ἀποκλείονται.

Διδασκάλισσα ἀριστοῦχος καὶ κάτοχος τῆς Γαλλικῆς, ζητεῖ παραδόσεις κατ' οἶκον.

ΣΙΔΗΡΙΚΑ καὶ ΧΡΩΜΑΤΑ εἰς τιμὰς ἀπιστεύτου εὐθηνὰς θὰ εὕρητε στὸν «Ἥφαιστον» τοῦ Σπηλιοπούλου, ἐναντι παλαιοῦ ἐθνικοῦ Μαρκάτο, Ἔρμου 92.

ΣΩΛΗΝΕΣ τηλινοι καὶ ΛΕΚΑΝΑΙ ἀποχωρητηρίων καὶ δλα τὰ εἴδη οἰκοδομῶν εἰς τιμὰς ἐφθηνότατα, θὰ εὕρητε στὸ Σιδηροπωλεῖον «Ἥφαιστος» Σπηλιοπούλου, Μαρκάτο, ἐναντι παλαιοῦ Ἐθνικοῦ κείου Ἔρμου 92.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ 13)2)1937

Σιδηροδρομικῶς

Καθ' ἀκάστην ἐκτὸς τῆς πρωϊνῆς διὰ Ἠλείαν, Μεσσηνίαν, γραμμὴν Ἀθηνῶν, Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Βόρειον Ἑλλάδα, Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, Νότιον Ἀμερικὴν, Μεσολόγγιον, Αἰτωλικόν, Ἀγρίνιον. Ὀλλανδίαν, Γερμανίαν, Τεργέστην. 12ην μεσημβρινὴν διὰ Ναύπακτον, Καλάβρυτα, γραμμὴν Ἀθηνῶν, Ἄργους, Ναυπλίου, Τρίπολιν, Πειραιᾶ, Ἀθήνας, Βόρειον Ἑλλάδα, Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην.

2αν μ. μ. διὰ Ἠλείαν, Μεσσηνίαν, Λακωνίαν, Βορειοδυτικὴν Ἑλλάδα καὶ Ἤπειρον.

Σιδηροδρομικὸς 7 1)2 μ. μ. διὰ Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Βόρειον Ἀμερικὴν.

Ἀτμοπλοΐκῶς

Παραλαβὴ συστημένων διὰ τὸ μεσημβρινὸν κλείσιμον μέχρι τῆς 11 1)4 π. μ. καὶ διὰ τὸ ἀσπρινὸν μέχρι τῆς 6 1)4 μ. μ.

**Αἱ κατὰ τὴν νύκτα ριπτόμεναι ἐπιστολαὶ καὶ μέχρι τῆς 5ης πρωϊνῆς διὰ τὰ ἀτμοπλοϊκὰ δρομολόγια καὶ ἕως διὰ τὰ σιδηροδρομικά, εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον τοῦ ταχυ